

Neděle Božího milosrdenství

8. duben 2018

číslo 14.

ročník XIII.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Jako novorozené děti žádejte duchovní, nefalšované mléko (Božího slova), abyste jím rostli ke spáse. Aleluja.

1. čtení: Sk 4,32-35 2. čtení: 1 Jan 5,1-6 Ev.: Jan 20,19-31

**Žl 118 Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.**

SVATÁ TEREZKA A JEJÍ NAUKA O BOŽÍM MILOSRDENSTVÍ

Konec 19. století, kdy svatá Tereza žila, byl dobou, kdy se o Bohu mluvilo zcela jinak než dnes. Bylo velice běžné zdůrazňovat Boží spravedlnost, soud, předkládat Boha jako toho, kterého je třeba se bát. A pro mnohé lidi ještě dnes, když se mluví o Božím milosrdenství, je velice těžké přijmout, že by Bůh byl AŽ TAK milosrdný. Ale všechny ostatní Boží vlastnosti pochopíme právě až tehdy, když vstoupíme do Božího milosrdenství. Ono je největším zjevením tajemství Boha vůči člověku a klíčem k pochopení Boha jako takového i všeho ostatního, co se Boha – a následně i nás – týká.

Tereza objevila, že tou hlavní a nejzákladnější z Božích vlastností, která prozařuje do všech ostatních, je právě Boží milosrdenství. Na náš konkrétní život má toto poznání nesmírný dopad. Jakého totiž máme Boha, takoví jsme. Pokud mám Boha, který mne posuzuje podle plnění přikázání, ovlivní mě to především v tom, jak se chovám k druhým, kteří ta přikázání neplní tak, jak si já myslím, že by je plnit měli. Pokud je můj Bůh na prvním místě

soudcem, není možné, abych nesoudil druhé, a pokud jej mám za spravedlivého soudce, za chvíli uvěřím tomu, že můj pohled na druhé je také spravedlivý a že spravedlivé je lidi napomínat a rovnat do latě...a už jsme zcela mimo evangelium.

Terezku vedl Duch Svatý jinak. Ne tak, aby se Boha bála a spoléhala na plnění nějakých náboženských či řeholních povinností, ale aby se otevřela touze po Bohu a lásce k Ježíši. Povoláním člověka je totiž odpovídat na milosrdnou lásku Boží – abychom se stali lidmi lásky. Pán nás přišel zachránit jako ty, kteří jsou obyčejní, slabí, malí, a jedním z největších problémů našeho duchovního života je to, že si už dětství na něco hrajeme, něco si dokazujeme, chceme se srovnávat s druhými, chceme být „velcí.“ Bůh ale potom nemůže své milosrdenství projevit tak, jak by chtěl. On touží po tom, abychom mu dovolili se k nám trvale sklánět – protože to je vlastností Jeho lásky.

www.vojtechkodet.cz

Nejdůležitější informace, jakou kdy lidstvo dostalo

Apoštol Jan, nám zanechal toto zásadní vyznání: „Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm“ (1 Jan 4,16). Kdyby se nám ztratil celý Nový zákon a měla by být z něho lidstvu zachována jedna jediná věta, myslím si, že by to byla tato: „Bůh je láska.“ Výpověď „Bůh je láska“ totiž v celé své šíři a hloubce vyjadřuje smysl, podstatu a ducha Kristova evangelia.

Možná si to ne tak docela uvědomujeme, ale skutečnost, že Bůh je láska, je pro lidský rod fundamentální zpráva. Ta nejdůležitější informace, jakou kdy lidstvo dostalo. „Bůh je láska“ – je ve všech ohledech průlomová výpověď a v jistém smyslu i šokující. Žádný filozof, prorok ani osvícený guru před Kristem s ničím podobným nepřišel. Židovští proroci, indiští ani řečtí myslitelé nesdělili nic, co by se tomu přibližovalo. Nový zákon naproti tomu ve třech slovech vyjádřil nekonečnou Boží velikost, Boží krásu, Boží univerzální aspekt milosrdenství a spásy. A Kristova oběť na kříži pak znamená dotažení zjevené pravdy „Bůh je láska“ do důsledku. Vertikální i horizontální. Láska sestupující z nebes a láska ke každému člověku, ke všem národům, k celému lidstvu. To je Kristův kříž. Apoštol Jan nám dává jasný návod: k BOHU, který je LÁSKA, se můžeme přiblížit jedinečnou nezištnou a bezpodmínečnou láskou k NĚMU samotnému, bezpodmínečnou láskou ke každému člověku a k celému stvoření.

Ve svém srdci se (do rytmu dechu) se mohu modlit: „Bůh je láska.“ Mohu vnímat duchovní oheň sálající z těchto slov. Modlím se srdcem.

Láska, kterou objevujeme ve svém srdci vůči Bohu, může pořád růst. Neomezeně a donekonečna. Může se proměnit v řeku, která vyvěrá a teče bez ohraničení, šumí, hladí, léčí a svlažuje zahradu našeho života. Milovat Stvořitele, nejvyššího, vznešeného a nekonečného Boha, je naplněním prastarého snu o člověku, který se zrodil zároveň s počátkem našeho vesmíru.

ON nás miluje a táhne nás všechny k sobě. My jenom můžeme – pokud se dostatečně otevřeme – zaslechnout jeho tajemné vábení. Cítí to každý z nás, cítí to každá bytost, která má srdce.

Věčný a nikým a ničím nestvořený Bůh nás volá. Pohledme do nedozírných dálek, do bran věků, copak necítíme tu vnitřní svíravou bolest a nepropukneme v pláč, když náš zrak spočine na tichém soumraku, který halí nebesa do půvabného pláště? Hudba nebes zní v každém z nás, je to touha po našem domově. Jazyk nenachází slova a srdce chce vyskočit z těla. Stačí se jen zahledět v noci do hvězdného moře nekonečných světů anebo na ohnivé červánky oznamující příchod nového dne. Na výsostech přebývá Bůh a my toužíme zrcadlit se v jeho zářících paprscích. Poutník časem je jenom cizincem na této zemi, a i když ji miluje, ví, že se jednou vrátí domů. Náš domov je BŮH.

Ať ta touha po SVĚTLE nás všechny probouzí, vtiskne nám do ruky poutnickou hůl a do srdce lásku ke všemu a ke všem.

V tichu noci ve svém srdci Bohu mohu šeptat: MILUJI TĚ.

www.vira.cz

KOUTEK PRO DĚTI

31. Nevěřící Martin

„Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“

Martin se objevil v sakristii až v pondělí ráno: „Já jsem vážně nemohl přijít,“ řekl klukům. „Táta říkal, že chodit do kostela každý den je hloupost. A to s Ježíšem a že vstal z hrobu, si prý lidi vymysleli, aby měli co slavit. A včera i v sobotu jsme byli u strýce na závodech motorek,“ pochlubil se. Jonáš na kamaráda zaraženě hleděl. Jak ho má přesvědčit, že Pán Ježíš není vymyšlený? Kaplan Petr se na Martina otočil: „A co ty, Martine? Chceš, aby to s Ježíšem byla pravda, nebo si sem s námi chodíš v neděli zahrát jen takové divadlo pro lidi?“ „Já nevím,“ váhal Martin. „Táta říkal, že vám za to lidi dávají peníze a že on v práci taky musí dělat pořád jedno a to samé. Že to není nic pro chlapy, jen pro malá děcka a staré báby,“ zopakoval větu z domu, ale nebylo mu u toho moc dobře. „Tvoje mamka si to taky myslí?“ zeptal se kněz. „Ne, ta mě sem poslala. Protože táta usnul.“ „Radši se už oblékej,“ pobídl ho Jožka, „nebo na nás chceš čekat přes mši někde venku?“ „Ne, mně se tu líbí,“ soukal se Martin do bílé rochetky. „Počkej, máš ji naruby,“ zarazil ho nezvykle starostlivě Láďa. Sledoval pozorně celý rozhovor. Taky nemohl uvěřit, že Ježíš žije a že je třeba tady v kostele s nimi. Ještě si o tom ale netroufl s nikým mluvit. „Až po mši proženete všechna děvčata,“ zasmál se na malé ministranty otec Petr, který viděl, jak každému klukovi z bundy nebo z igelitky vyčuhuje tatar, „přijďte za mnou na lavičku, něco vám povím.“ Kluci se dnes na ministrování moc nesoustředili. Otec naštěstí kázal jen chvíli. Ale i tak si Honzík stačil přišlápnout suknici a vylít vodu na zem místo na knězovy ruce a Martin zamyšleně stál, když už ostatní dávno klečeli.

Když po mši vykonali řádně pomlázku na většině shromážděných děvčat, slečen i známých famic, přiběhli celí uřícení k lavičce. Každému vykukovaly z kapes čokoládová vajíčka a různé dobroty, kterými byli obdarováni. „V partě je to něco jiného než chodit na pomlázku sám,“ liboval si Láďa a sedl si vedle kněze, Martin z druhé strany, ostatní stáli před nimi. Otec Petr dal každému obrázek: „Ale podíváte se na něj až doma, vydržíte to?“ „Jasně,“ ozval se sborový souhlas, který každého zavázal k boji se zvědavostí. „Ten obrázek mi posvětil papež František v Římě. Byl jsem tam letos poděkovat za dvacet let svého nového života. Když mi bylo jako tady Láďovi, vyběhli jsme s kamarádem ze školy na silnici a mě srazilo auto. Stalo se to právě před Velikonocemi. A jak jsem ležel v nemocnici napojený na přístroje, setkal jsem se s Ježíšem.“ „Cože? Vy jste ho viděl?“ „Jak vypadá?“ „Co říkal?“ sypaly se otázky jedna za druhou. „Díval se na mě a podal mi obě ruce. A já jsem věděl, že neexistuje nic krásnějšího než být s ním. Proto jsem knězem, abych se ho mohl denně dotknout.“ „Ještě jste ho pak někdy viděl?“ zeptal se Jonáš. „Stačí jednou a už to do smrti nezapomeneš a těšíš se na něho stále víc. A teď už utíkejte k obědu,“ rozloučil se s nimi kaplan.

Otázky: Co mohlo být na tom obrázku? Podle čeho poznali učedníci Ježíše? Co řekneš, když se tě někdo zeptá na Ježíše? Víš něco o „Turínském plátnu“? Věříš, že se ti Ježíš jednou ukáže?

Modlitba: Pane Ježíši, všechno krásné a radostné nám dal tvůj Otec. I tebe, který s námi stále zůstáváš. Vyříd mu, že ho za to mám moc rád.

Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili.

OHLÁŠKY

V sobotu 14. IV. v 11⁰⁰ hod. budou ve farním kostele Povýšení svatého Kříže v Hustopečích sezdáni paní Eva Eigelová z Valašského Meziříčí a pan Václav Majkus z Valašského Meziříčí.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

Ohlášky:

* Spolčo mládeže se sejde v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.

* V Čermotíně se začínají vybírat příspěvky na rádio Proglas a TV Noe.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 8. 4. do 15. 4. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle Božího milosrdenství 8. 4. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za † manžela Josefa Horáka při 10. výročí úmrtí, vnučku Aničku, 2 bratry, rodiče, a za živé z rodiny Horákovy, Smolkovy, Tomčkovy, Losovy, Jelínkovy, Náhlovské a dvo
	Špičky	9:30	Za † Vlastimilu Kuchařovou, rodinu Kuchařovu, Kundrátovu, Glossovu a Bartoškovu a na poděkování za dar zdraví
	Bělotín	11:00	Za † Anežku a Josefa Hošťálkovy a jejich sourozence
Pondělí 9. 4. <u>Zvěstování Páně,</u> <u>slavnost</u>	Špičky	16:30	Za živé a † farníky
	Hustopeče	18:00	Za † Antonii Hrachovcovou, manžela, sourozence a dvo Za † Josefa Jaška, rodiče z obou stran, živou rodinu a dvo
Středa 11. 4. <i>sv. Stanislav</i>	Černotín	17:30	Za † Miladu a Jaroslava Rýparovy a dvo
Čtvrtek 12. 4. <i>sv. Julius</i>	Bělotín	17:30	Na poděkování PB za dar života a křtu Anny Spáčilové, dcery Sylvie a vnučky Aničky
Pátek 13. 4. <i>sv. Martin I.</i>	Hustopeče	18:00	Za † Marii Vozákovou, vnuka Jaroslava Vozáka, Anežku a Františka Vozákovy a živou a † rodinu Vozákovu, Davidovu a Roubalovu
			Za Josefa Vozáka, 2 manželky, za Marii a Aloise Vránovy, za rodinu Šindlerovu, za živou rodinu a dvo
Sobota 14. 4. <i>sv. Lambert</i>	Špičky	17:30	Za † Tomáše Hložka a za živou a † rodinu Hložkovu a Schneiderovu
3. neděle velikonoční 15. 4.	Hustopeče	8:00	Za Františka a Anežku Horníkovy, vnuka Aleše, živou a † rodinu Horníkovu, Janovskou, Podzemnou, Papákovu a dvo
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za dar zdraví pro Josefa Poláka

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.